

वा० रा०

॥ १६२ ॥

हियतःत्वांशोककर्षितं दृष्ट्वा सर्वेवानरबलं सीदते सीदति तस्मात्त्वं स्वस्थहृदयो भूत्वा इहैव तिष्ठ ॥ १७ ॥ सैन्यानुकर्षिभिः सर्वसेनां गृहीत्वा गच्छद्भिरस्माभिः प्रधानैः सह लक्ष्मणं प्रेषय ॥ १८ ॥ एषा वणिनिशितैः शरैर्व्याकुलीकृत्य तत्कर्म त्याजयिष्यति ॥ ततो हेतोर्माया सिद्धयभावाद्ध्यो भविष्यति ॥ १९ ॥ पत्रिणां पत्रिरूपैरंगैर्वाजिनो वेगवन्तः तस्य लक्ष्मणस्य शरा असौम्याः पत्रिणः कंकादय इव शोणितं पास्यन्ति इन्द्रजित इति शेषः ॥ २० ॥ तत्तस्मात् लक्ष्मणं संदिश प्रेषय ॥ २१ ॥ रिपुनिधनं प्रति कालविप्रकर्षः का

सीदते हि बलं सर्वं दृष्ट्वा त्वांशोककर्षितं ॥ इह त्वं स्वस्थहृदयस्तिष्ठ स त्वसमुच्छ्रितः ॥ १७ ॥ लक्ष्मणं प्रेषयास्माभिः सह सैन्यानुकर्षिभिः ॥ १८ ॥ एष तं न रशार्दूलो रावणिनिशितैः शरैः ॥ त्याजयिष्यति तत्कर्म ततो वध्यो भविष्यति ॥ १९ ॥ तस्यैते निशितास्तीक्ष्णाः पत्रिपत्रां गवाजिनः ॥ पत्रिण इवा सौम्याः शराः पास्यन्ति शोणितं ॥ २० ॥ तत्संदिशमहाबाहो लक्ष्मणं शुभलक्ष्मणं ॥ राक्षसस्य विनाशाय वज्रं वज्रधरो यथा ॥ २१ ॥ मनुजवरनकालविप्रकर्षो रिपुनिधनं प्रतियत्क्षमोद्यकर्तुं ॥ त्वमतिस्तृज रिपोर्वधाय वज्रं दिवि जरिपुमथने यथा महेन्द्रः ॥ २२ ॥ समाप्तकर्म हि स राक्षसर्षभो भवत्यदृश्यः समरे सुरासुरैः ॥ युयुत्सतातेन समाप्तकर्मणा भवेत्सुराणामपि संशयो महान् ॥ २३ ॥ इत्यार्षे० रा० वा० यु० चतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवः शोककर्षितः ॥ नोपधारयते व्यक्तं यदुक्तं तेन रक्षसा ॥ १ ॥ ततो धैर्यमवष्टभ्य रामः परपुरं जयः ॥ विभीषणमुपासीनमुवाच कपिसन्निधौ ॥ २ ॥ नैर्ऋताधिप ते वाक्यं यदुक्तं ते विभीषण ॥ भूयस्तच्छ्रोतुमिच्छामि ब्रूहि यत्ते विवक्षितं ॥ ३ ॥

लक्ष्मणमतिस्तृज प्रेषय ॥ यथा दिवि जरिपुमथने देवरिपुमथने मरेन्द्रो वज्रमतिस्तृजति तथेत्यर्थः ॥ २२ ॥ कालक्षेपो न कार्य इत्यत्र हेतुमाह ॥ समाप्तेति ॥ समाप्तयागकर्म त्यर्थः ॥ सुराणामपि संशयः प्राणसंशय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ क० ॥ ७७ ॥ इति रामाभि० वा० यु० चतुरशीतितमः सर्गः ॥ ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ नोपधारयते व्यक्तं शोकवशान्न जानाति स्मेत्यर्थः ॥ १ ॥ उपासीनं समीपस्थितं ॥ २ ॥ ते त्वया यत्प्रागुक्तं तद्वचनं श्रोतुमिच्छामि ॥ ३ ॥

यु० का०

॥ १६२ ॥